

[Pinstrup.]

brugsprodukter i øvrigt er toldfri, og at Landbruget ikke ønsker at opretholde kunstige Priser paa Levnedsmidler for Landets Indbyggere, ønsker Landbrugsraadet udtrykkelig at betone, at denne Toldsats ikke bør opretholdes af Hensyn til Landbruget, og at der fra dettes Side intet er til Hinder for, at Ost i Lighed med de øvrige Landbrugsprodukter gøres toldfri.“ Yderligere kan tilføjes, at Landbrugsraadet atter i Begyndelsen af 1926 ved et Møde enstemmigt vedtog at opfordre Landbrugsministeriet til at henstille til Finansministeriet at forelægge Rigsdagen Forslag til saadanne Ændringer i den bestaaende Toldlov, at den nuværende Indførselstold paa Humle og Ost fjernes. Dermed mener jeg at have dokumenteret, at det er urigtigt, naar ærede Medlemmer vil hævde, at Landbruget holder paa Beskyttelse for visse Varer.

Det ærede Medlem undrede sig over, at vi ikke havde en Fabrikation af Kartoffelmel her i Landet. Forholdet er her det, at det før Krigen var saadan, at de danske Fabrikker — der var enkelte — slet ikke kunde konkurrere med de udenlandske, hvad Produkter og Priser angik. Under Krigen kunde der jo laves meget, og der blev ogsaa bygget Kartoffelmelsfabrikker, der imidlertid senere har faaet en krank Skæbne, idet de ikke kunde konkurrere længere. De har derfor søgt om at faa Told paa Kartoffelmel, men det modsatte vi os fra Landbrugets Side ud fra den almindelige Betragtning, at vi aldrig har ønsket at fordyre Fødemidlerne for den almindelige Befolkning, hvilket jo vilde ske, da Told paa Kartoffelmel vilde betyde højere Priser.

Det ærede Medlem talte ogsaa om, at vi skulde lave Karton af Halm. Det er til Undersøgelse, og der er fremskaffet Oplysninger om dette Forhold fra Holland. Hvis der er halmrige Egne, der ønsker at prøve det, maa de naturligvis gøre det. Vi har jo haft halmrige Aar, hvor der har været rigeligt med Halm her i Landet, men vi husker jo nok alle sammen de tørre Aar, hvor det magre Jylland kunde bruge det Halm, man havde tilovers andre Steder.

Landbruget har i øvrigt Grund til at være meget taknemmeligt for al den Bæring, vi faar her og ogsaa har faaet under denne Behandling. Vi har jo det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen til at lære os. Der var ganske vist det kedelige ved det, at han selv ikke vil praktisere noget af det, han har bragt frem. Det, han særlig har lagt Vægt paa, er for Resten at fremstille Landbrugerne som nogle Skattesnydere;

men det Forhold skal jeg komme tilbage til senere i min Tale.

Det ærede Medlem Hr. Holstein holdt en stor Landbrugstale, som vi ogsaa kan lære meget af. Han fremhævede navnlig vore skidne Marker og vore elendige Kvægbesætninger, som det lønnede sig saa uhyre slet at fodre paa. Vi var ingen Vegne kommet, og saa vidt jeg forstod, var det bl. a. af den Grund, at vi ikke kunde fremmede Sprog. (Holstein: Det har jeg ikke sagt). Jo, det ærede Medlem sagde noget om det, at vi ikke kunde fremmede Sprog. Det ærede Medlem havde en stærk Tro til, hvad Staten kunde udrette, vi havde været for lidt under Statsledelse, vi har ikke rigtig villet give os ind under denne Ledelse. Nej, det er rigtigt, det danske Landbrug har taget det paa ganske anden Maade. Det er gaaet saadan, at det, der duer noget og har hjulpet os noget, er i alt væsentligt groet op fra neden af. Jeg skal nævne som et Eksempel: Oprettelse af Kontrolforeninger. Det er noget, der er opstaaet hos og bragt i Stand af ganske jævne Bønder her i Landet. Det er ikke noget, Professorer har siddet og spekuleret over, at saadan og saadan skulde det gøres. Det er kommet ude fra Landbruget selv. Det er en 30 Aar siden, den første Kontrolforening i Verden blev til herhjemme. Nu er der mange af disse Foreninger ude omkring i alle Lande, der beskæftiger sig med Kvægbrug og Kvægavl. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis Tale og megen Tale kunde gøre det, saa var det ingen Sag. Men det Resultat, det ærede Medlem er kommet til, er altsaa det, at vi er bagefter paa alle Omraader. Men saa er det for Resten mærkeligt, at der kommer saa mange fremmede og vil se, hvordan vi bærer os ad, om det saa er fra Japan; der er ikke saa længe imellem, at der melder sig Folk i Landbrugsraadet og vil høre noget om dansk Landbrug.

Det ærede Medlem sagde os, at han havde været Landmand i to Aar, og det maatte jo imponere mig. Tænk, hvilken Tid! Der er ingen Tvivl om, at der er overordentlig meget for os at lære af det ærede Medlem. Han sagde noget om, at Udbyttet af Landbruget var ikke saa godt, men efter at vi har hørt hans Foredrag i Dag, ved vi jo, hvad Universalmiddelet er. Efter den Tale, han holdt om Industrien, maa det jo bare gælde om, at han sætter Arbejdslønnen op. Naar bare han giver sine Arbejdere noget mere Løn, er der ingen Tvivl om, at hans Landbrug vil komme til at betale sig godt. Det er den ligefremme